

ברכת מרדכי

עדכונים ותיעודים במחיצת רבינו מרן ראש הישיבה
רבי ברוך מרדכי בן הינדא מלכה אזרחי שליט"א

קו ברכת מרדכי 072-380-9228
מייל ברכת מרדכי bn0723809228@gmail.com

גליון מס' 6

עכשיו שמרן ראש הישיבה נמצא במצב כזה זה עת צרה ליעקב!

הגאון רבי נועם אלון שליט"א ראש ישיבת מיר ברכפלד בדברי חיזוק מיוחדים בקו ברכת מרדכי: לרפואת ראש הישיבה מרן הגאון רבי ברוך מרדכי אזרחי שליט"א בתושח"י, נאמר איזה דבר חיזוק בענין התפילה, כתוב בפר' ואתחנן "כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה' אלוקינו בכל קראנו אליו", כידוע הפסוק הזה כתוב על ענין התפילה כפי שמבואר ברמב"ן בפר' וארא שהדבר שמורה על ההשגחה הפרטית זה הכוח של עם ישראל לצעוק לקדוש ברוך ברוך הוא ולהיות נענים בתפילה. ידוע שמרן הגרי"ז הלוי שואל בחידושים על התורה הרי לכאורה תפילה זה לא דווקא שייך לעם ישראל, התפילה הרי גם שייך לאומות העולם כפי שכתוב "והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלתי וכו' כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים", מבואר כמו שרואים באנשי נינוה, שיש מושג של תפילה שנענית גם אצל אומות העולם, אז מה הדגש כאן כי מי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו, כך שואל מרן הבריסקער רב זצוק"ל. הבריסקער רב עונה שני תירוצים (ידוע שאולי הם אחד), תירוץ אחד אומר הבריסקער רב שהמושג תפילה בציבור זה יש רק לעם ישראל, גוי יש לו תפילת יחיד, תירוץ שני הוא אומר מה שברית כרותה על י"ג מידות שאינם חוזרות ריקם, זה רק לעם ישראל יש את הברית כרותה שאינן חוזרות ריקם, ואין זה לאומות העולם.

נראה אולי להוסיף כתוב פה בתרגום במקום, ארי מן עם רב די לית אלהא קריב ליה לקבלא צלותיה בעדן עקתיה, התרגום מוסיף בעדן עקתה - בשעת צרה, יש לבאר איפה כתוב בפסוק בשעת צרה?, אלא התרגום כנראה היה קשה לו מה זה כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה' אלוקינו בכל קראנו אליו. ולכן התרגום כתב בעדן עקתיה, נראה כאן שהתרגום הבין שיש כאן מושג מסוים **שבעת צרה עם ישראל יש לו כח להוושע מצרה, לצעוק להתפלל בזמן של צרה**, והמושג הזה כמו שכתוב לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבזה, שברית כרותה שאדם נמצא בעת צרה התפילה נענית זה דבר שיש רק לעם ישראל. **רק לעם ישראל יש את הכוח להיות מובטחים שכאשר יהיה זעקה אמיתית בשעת צרה והקב"ה שומע**, וזה אין לאומות העולם, לאומות העולם יש להם תפילה, ושהתפילה נענית והתפילה לא נענית, אבל המושג של תפילה בעת צרה תפילה של לב נשבר, זה אין לאומות העולם, זה הבטחה וכח מיוחד של עם ישראל שתפילה מושיעה אותם מעת צרה.

עכשיו שמרן ראש הישיבה נמצא ככה במצב כזה זה עת צרה ליעקב, והכח של התפילה כמו שכתוב כאן זה שמובטח שאדם מרגיש שהוא בצרה והוא זועק מתוך צרה יש סגולה מיוחדת לתפילה להתקבל כפי שכתוב כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה' אלוקינו בכל קראנו אליו. ואם נאמין באמונה שלימה בסגולת התפילה להושיע מהצרה שזה כח מיוחד שניתן לעם ישראל, אז בעז"ה הקב"ה יוציא אותנו מהצרה הכללית ומהצרה הפרטית של כל אחד ואחד וישלח רפואה שלימה למרן ראש הישיבה ר' ברוך מרדכי בן הינדא מלכה לרפו"ש בתושח"י.

אפשר רק עוד להוסיף שכתוב הרי בגמ' בזבחים (דף מה) שעובדי כוכבים לאו בני הורצה נינהו, ואף שנטמא אפילו בשוגג יש לגוי קרבן אבל אין לו ריצוי ציץ, אבל עם ישראל הוא תהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך, יש בחינה של ריצוי. כמו שכתוב בגמ' דם שנטמא בשוגג בציבור יש ציץ מרצה, הפשט מה זה דם הקרבן, התפילה היא כמו קרבן, תהי לרצון תמיד, אצל עם ישראל גם אם התפילה היא לא בשלימות, לא בשלימות הכוונה, כמו דם שנטמא, אבל כיוון שיש ריצוי ציץ, יש איזה בחינה בעם ישראל שמובטח להם שהתפילות שלהם יהיו לרצון.

זה הבטחה מיוחדת שיש ליהודי שאין לגוי, גוי התפילה שלו קרבן, אם הקרבן הוא בשלימות, אם התפילה היא בשלימות, זה מתקבל אם לא זה לא מתקבל, אבל עם ישראל בכל קראנו אליו, אפילו אם הקריאה היא לא בשלימות, אבל יש בו איזה בחינת קריאה, כבר מגיע ריצוי ציץ ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. נתחזק כולנו להשתדל, (לפחות השתדלות) להיות מהצועקים כדלים וכרשים דפקנו דלתיך, נרגיש שאין לנו שום דבר מדיליה, ומחכים לאוצר חינם שהקב"ה מבטיח לכל מי שבאמת מרגיש שלא מגיע לו כלום, שהקב"ה ישמע תפילותינו ונזכה כולנו לכתיבה וחתומה טובה, אכ"ה.

אנחנו צריכים להתחזק ללמוד תורה מתוך הדחק!

הגאון רבי ברוך יעקב סומפולינסקי שליט"א רב קהילת לומדי תורה ק"ס בדברי חיזוק בקו ברכת מרדכי: מורי ורבותי, אחי ורעי תלמידי מוריני ראש הישיבה שליט"א, לכל המוני בני הישיבות החרדים לרפואתו של מוריני, מרן שליט"א זקוק לרפואה שלימה מן שמיא, ואנחנו זקוקים למרן שליט"א בריא ושלם עם כל הפרישקייט, עם כל כח הרבצת התורה המוסר וההשקפה הנכונה שהחדיר בכלל ישראל ובנו בפרט, ועל כך עלינו לעשות מאמץ מיוחד להתחזק בדברים שקיבלנו ממנו שהם בבחינת נכסי צאן ברזל עבורינו, וגם בנו משפיעים הדברים לאורך ימים ושנים, בנו את אישיותנו ודרכנו התורנית לאורך כל השנים. אני לא איזיל ונמני כרוכלא כל מה שקיבלנו ממנו, דרך הלימוד, במידת ההתמדה, השקיעות, כח החידוש שפיתח בנו, ההשקפה התורנית הנכונה, ודברי המוסר הנוקבים שהחדיר בנו, אבל בכלום היה שזור כחוט השני אהבת תורה ללא מיצרים שנטע בתוכינו, יסוד אשר כל מי שהיה במחיצתו של מרן שליט"א לא יכל שלא להידבק באהבתו הגדולה לתורה, כל מי שזכה לשמוע את שיעורי מרן שליט"א וראה גודל הלהט שבו נכנס בעומק הסוגיא, מפרק הררים של קושיות וטווחנם זה בזה, וראה את גודל שמחתו שביסוד אחד פרס את דרך הסוגיא, יישר את כל ההדורים, פניו היו זורחות באור מיוחד, באור של שמחת התורה, תורת ה' תמימה משיבת נפש, משיבת נפש בתמימותה. במדרש רבה בסוף שיר השירים מובא על הפסוק מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, רבי יוחנן הוזה מטייל וסליק מטבריא לציפורי, והוזה רבי חייא בר אבא סמיך ליה, מטון חד בית חקלא. אמר רבי יוחנן: הדין בית חקלא הוזה וזבינתיה בגין מלעי באוריתא, מטון חד בית כרם. ואמר רבי יוחנן: הדין בית כרם דידי הוזה וזבינתיה בגין מלעי

באוריתא. מטון חד בית זיתא ואמר: כמו כן. שרי ר' חייא בר אבא בכי, אמר ליה: מה את בכי? אמר ליה: בכי אנא דלא שבקת לסיבותיך כלום. א"ל: חייא בני ונקלה זו בעיניך מה שעשיתי, שמכרתי דבר שניתן לששה ימים, שנאמר (שמות כ') כי ששת ימים עשה ה', אבל התורה ניתנה לארבעים יום, שנאמר: (שם ל"ד) ויהי שם עם ה' ארבעים יום. וכתבי: (דברים ט') ואשב בהר ארבעים יום. כד דמך רבי יוחנן, היה דורו קורא עליו אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה שאהב ר' יוחנן את התורה בוז יבוז לו. בעינינו ראינו איך מתקיים ברבינו שליט"א אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוז לו, זכורני שבשנה הראשונה שהוקמה ישיבת עטרת ישראל, באחד הנסיעות הראשונות של רבינו שליט"א לחוץ לארץ לצורך הישיבה, יצאו בני הישיבה ללוותו ביציאתו ואחר כך בחזרתו, כולנו ציפינו לשמוע ממנו בשורות טובות גם בחלק הגשמיות שהשליחות שלו הצליחה, וכשהגיע חזרה שאלנו, נו?, הראש ישיבה הצליח בשליחותו?, ענה לנו תשובה אופיינית אה ברוך ה' אמרתי שם כמה שיעורים נפלאים, ואנחנו הצעירים חזרנו ושאלנו מה עם הכסף, והניף את ידו בביטול ואמר, אה איזה שיעור נפלא אמרתי שם, **אנחנו קיבלנו שיעור נפלא מה פירוש אם יתן איש כל הון ביתו באהבה בוז יבוז לו.**

לפני כמה שנים פגשתי את הרבנית הבלתי נשכחת אם הישיבה הרבנית שולמית ע"ה, ורבינו היה אז במצב שהחלים ממצב בריאותי מסכן חיים, אמרנו לה איך יתכן שנסע במצב כזה לחוץ לארץ, היא אמרה לנו באמת היו התלבטויות קשות במשפחה על כך, אבל רבינו שליט"א לא וויתר, והוסיפה: **אבל תדעו לכם כל זמן הטיסה הארוכה לאמריקה שתיים עשרה שעות ישב וכתב חידושי תורה, היה לפלא בעיני כל הרואים.**

רבתי, אחי ורעי כל מי שנסע פעם בנסיעה הזאת שתיים עשרה שעות לשבת באותו מקום, בלתי אפשרי ממש, אחרי שעה או שעתיים אתה מאבד סבלנות, וכאן כאן שעה חוזר חלילה, ורבינו יושב במקומו וכותב חידושי תורה, יאמרו זה כוח ההתמדה שלו, כוח ההתמדה ממש, אנחנו זוכרים מהישיבה עד ארבע לפנות בוקר, ואחר כך בשבע הוא מתייצב, כוח התמדה בלתי רגיל, אולי זה כוח ההתמדה, אבל האמת ששורש הענין זה באהבתו ישגה תמיד, וזה דרכו של האוהב שלא זז מאהבתו. דוד המלך עליו השלום היה אומר: טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף, ושאל חכם אחד מה החידושי, פשיטא, הרי כל מי שבעל השגה אז בוחר בתורה ולא בכסף וזהב, וענה אותו חכם שאין הכוונה של דוד שטוב לבחור בתורה מאשר להיות עם הארץ עשיר ובעל ממון, זה פשיטא, כוונתו היא שגם אם יציעו לאדם להיות תלמיד חכם עצום, בקי בכל התורה כולה, חוץ מווארט אחד קושיה אחת של רבי עקיבא אייגר, או ביאור אחד של הקצות החושן שזה הוא לא ידע, בתמורת הווארט הזה יתנו לו אלפי זהב וכסף, אמר דוד טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף, וווארט אחד בתורה אני לא מוותר. אנשים יכולים לחשוב, נו, יש לך תורה וגדולה, אתה תלמיד חכם עצום, אבל משהו לא תדע... תורה שווה יותר מכל אלפי זהב וכסף, לא שייך לוותר על ווארט אחד, לא שייך, **כמה רבינו שליט"א היה שמח מווארט אחד, אבל לא רק ווארט אחד שלו, גם ווארט של תלמידים היה רץ בישיבה,** שמעתם? הוא תירץ את רבי עקיבא אייגר, הוא אמר כך, היה שמח על כך כמוצא שלל רב, הכל נבע מאהבת התורה העצומה. כולנו זוכרים את הדפיקות של רבינו, אלול, דופק על הסטנדר בקול רועם "אלול", ועוד פעם אלול, ועוד פעם אלול, כל מי ששמע היה נכנס קצת לחרדה, ימי הדין קרבים ובאים, ימי חשבון הנפש, אלול זה קצת עושה הרגשה של כובד הראש שמצריך התבוננות, שמצריך תשובה, **אבל מי שהיה שומע את הערגה בקולו של רבינו ראש הישיבה, אלול לא מתוך חרדה אלא מתוך ערגה.** כמה רבינו היה שואף לימי אלול, אלול כתוב בקדמונים ראשי תיבות אני לדודי ודודי לי, סופי תיבות ארבע יודיים כנגד ארבעים יום שעלה משה לבוא לקבל את הלוחות השניות, לקבל את הלוחות השניות שבהם מקופל כל עמל התורה של התורה בעל פה, כמו שידוע מה שכתוב בבית הלוי, שם התחדש עמל התורה ויגיעת התורה, ארבעים יום מתחילים באלול ונגמרים ביום הכיפורים, הם אותם הארבעים יום שרבי יוחנן אמר עליהם שהם הקנין הנצחי, להבדיל מדברים הניתנים לשישה ימים שסופם כלים, כמו כל דבר גשמי. ושרבינו צעק אלול, אה, היתה שם תביעה על אהבת התורה וקנין התורה, שבימים אלה כל אחד ואחד מסוגל לעלות בהר עם משה רבינו לקבל את התורה, קולו של רבינו היה חודר לב, מאז ששמעתי את רבינו כמעט מלפני חמישים שנה, כתובות תשל"ה בישיבת חברון, הקול שלו לא היה צלול מאד, הקול שלו היה חזק וחודר לב, כי רבינו אף פעם לא דיבר עם הפה, אלא דיבר מתוך הלב, וראו שצועק אלול זה מאהבת התורה. ארבעים יום שעלה משה בהר לקבל את התורה, איזה זמן מסוגל הוא, כמה מחויבים כולם לעלות עם משה רבינו בהר בימים אלו, כמה צריכים להשתדל בעמל התורה, **הדפיקה של רבינו "אלול" היתה מרעידה לבבות, היתה פורטת על נימי אהבה של הבחורים לתורה,** אה, רבותי, אני יכול לומר לכם מה שקיבלנו מרבינו הרבה מאד, אי אפשר לתאר, אבל את הדבר הזה של אהבת התורה...

לא אשכח את השיחה הראשונה, את הווארט שאמר רבינו בשמחת תורה הראשון בישיבה בתשל"ו (אולי תשל"ז) אמר על הפסוק שדוד המלך אמר "פיקודי ה' ישרים משמחי לב", שאל רבינו שליט"א אבל יש אנשים שהם עצובים, יש אנשים שהם לומדים ומתקשים מאד, לא רואים עליהם את השמחה, איך יתכן?, הלא פיקודי ה' ישרים משמחי לב, אמר רבינו דברי תורה חדים וישרים כמו חרב חדה וישרה, גם החרב חדה והישרה ביותר לא תוכל להכנס אל האדם אם האדם עקום, חרב ישרה נכנסת רק אל האדם ישר, אמר דוד פיקודי ה' ישרים משמחי לב, אבל לישרי לב שמחה, מה שאנחנו צריכים לעשות רק זה ליישר את הלב, אם מיישרים את הלב אז התורה נכנסת וממילא משמחת, דברי תורה משמחים, אבל אם נכנסים ישר ללב ישר הווארט הזה שרבינו אמר חרוט בזכרוני כבר חמישים שנה, ויש פה כל כך הרבה דרך, כל כך הרבה תביעה על האדם, תיישר את ליבך תשקיע ואז יהיה שמחה, אבל איך עושים ישרי לב, אצל רבינו זה היה פשוט, הישרי לב זה היה דבר מובן, אבל זה כנראה באים כאחת, מי ששקוע בלימוד, התורה מיישרת אותו, דרכה של תורה ליישר ליבות בני אדם, ושאדם שקוע בלימוד אז הוא ממילא יתיישר, ליבו מתיישר, ושהוא מתיישר אז הוא גם שמח, כי פיקודי ה' ישרים משמחי לב. **השמחה הזאת שראינו אצל רבינו, עם כל ווארט, עם כל יגיעה בתורה שהיתה פנינים, זה דבק בנו כל הזמן,** והם הזכויות הגדולות של רבינו, הם החיזוק הגדול שאנחנו צריכים להתחזק ללמוד תורה מתוך הדחק, להיות שקוע בתורה כדרך האוהבים, אני בטוח שאם כולנו נתחזק באלול בנקודה הזאת באהבת התורה, נשתדל קצת לעלות בהר עם משה רבינו לקבל את הלוחות השניות, הזכויות האלה בעזרת ה' יצטרפו לזכויות של כל התפילות של אוהבי רבינו שליט"א, ונזכה לרפואתו השלימה של מורינו רבינו שליט"א ר' ברוך מרדכי בן הינדא מלכה לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל, אמן ואמן.

ניתן לקחת פרקי תהילים לרפואת מרן ראש הישיבה רבינו ברוך מרדכי בן הינדא מלכה לרפוא"ש

בקו ברכת מרדכי 072-3809228 שלוחה 2